

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. června 2022 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců JUDr. Olgy Smrčkové a Mgr. Veroniky Novotné v trestní věci **obžalovaného:** [REDACTED], vedené pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. března 2022, č. j. 6 T 7/2022-114,

takto:

K odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. částečně zrušuje, a to ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že obžalovanému [REDACTED] se při nezměněném výroku o vině ukládá podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku nepodmíněný trest odnětí svobody na 2 (dva) roky, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2022, č. j. 6 T 7/2022 - 114, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný

[REDACTED]

se uznává vinným, že

dne [REDACTED] v přesně nezjištěné době od 19:00 hodin do 21:00 hodin v [REDACTED] v úmyslu s touto vykonat soulož, přistoupil k poškozování [REDACTED] tuto zezadu objal oběma pažemi kolem hrudníku a chytil ji za prsa a při tom jí řekl „drž děvko“, poté jí rukama pevně stiskl pas, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje Květa Zdrhová

se poškozená slovně bránila a prosila, aby svého jednání zanechal, snažila se mu z jeho držení vysmeknout, to se jí však nepodařilo, neboť pokaždé silou překonal její odpor, poté ji silou strhl do trávy, lebnul si na ni, vyhrnul jí šaty, proti její vůli jí stáhl spodní kalhotky, přičemž mu poškozená neustále opakovala, aby ji pustil, na což nijak nereagoval, poté vyndal ztopořený penis, který se jí pokoušel strčit do úst, čemuž se poškozená slovně i fyzicky bránila tím, že odvracela hlavu a stále opakovala, ať toho nechá a když se mu nepodařilo penis strčit do jejích úst, tak jí zasunul penis do vagíny a na poškozené uskutečnil vaginální soulož, poté ji otočil a pokoušel se jí zasunout penis do konečníku, což se mu nepodařilo, znovu ji tedy otočil na záda a zasunul svůj penis mezi její prsa, kde s ním pobýval a zároveň ji jednou rukou držel za krk, nakonec položil penis na pravou tvář poškozené [REDAKCE] kam ejakuloval a poté z místa odešel,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku souloží,

čímž spáchal

zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roky.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný, a to do výroku o vině i trestu. V podaném odvolání poukázal na to, že sice obžalovaný využil svého práva a k věci nevyprávěl, ale v úředním záznamu Policie ČR ze dne 9. 11. 2021 se k věci vyjádřil, rekapituloval obsah tohoto vysvětlení a poukázal na to, že obžalovaný připouští, že se s poškozenou potkal, měli spolu i sexuální kontakt, ale popírá, že by došlo k pohlavnímu styku. Obžalovaný namítá, že celá důkazní situace je téměř výhradně založena na výpovědi poškozené, byť si je vědom odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, jímž bylo zjištěno, že po prozkoumání předložených šatů poškozené, na nich byl identifikován haplotyp Y chromozomu, který je shodný s haplotypem chromozomu Y obžalovaného. Současně ale poukazuje, že ze stěru z pochvy ani konečníku poškozené nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti, nelze však souhlasit se závěrem soudu, že to vaginální či anální pohlavní styk nevyklučuje, ale prokazuje to, že k němu nedošlo. Obhajoba dále poukázala na závěry znaleckých posudků [REDAKCE], poškozená je [REDAKCE]

[REDAKCE] Obžalovaný tak uzavírá, že je na odvolacím soudu, aby posoudil, zda došlo k naplnění skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu znásilnění, jak o tom hovoří rozsudek.

3. Dále se vyjádřil ke své osobě, pracuje v [REDAKCE] [REDAKCE] V případě nepodmíněného trestu odnětí [REDAKCE]. Obžalovaný více než pět let pracuje, žije řádný život a je odhodlán takto žít i v budoucnu.

4. Ve veřejném zasedání pak obžalovaný prostřednictvím svého obhájce doplnil, že obhajoba si je vědoma, že ke skutku došlo, avšak má připomínky, jak k tomu došlo, a k osobě poškozené. Znovu poukázal na obsah znaleckého posudku [REDAKCE] na výsledky znaleckého zkoumání stop DNA. K uloženému trestu poukázal na to, že státní zástupkyně navrhovala trest podmíněně odložený. Obžalovaný si je vědom své minulosti, ale svého jednání lituje, [REDAKCE]

činů, které spáchal, se dopustil již před delší dobou a

znovu apeluje na soud, aby zvážil zejména uložení trestu a rozsudek změnil tak, že bude uložen trest odnětí svobody na tři roky s podmíněným odkladem na pět let.

5. Obžalovaný doplnil, že činu hrozně lituje, poprosil o uložení podmíněného trestu, aby mohl poškozené zaplatit peníze, co slíbil, a aby se mohl dál starat [REDACTED].
6. Intervenující státní zástupkyně naopak navrhla odvolání obžalovaného zamítnout, neboť okresní soud provedl dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí a bez důvodných pochybností zjistil skutkový stav. Na jeho skutkové i právní závěry lze odkázat, ani trest není nepřiměřeně přísným s ohledem na vysokou společenskou škodlivost jeho jednání.
7. Odvolací soud k návrhu obžalovaného doplnil dokazování dohodou o finančním vyrovnání uzavřenou mezi obžalovaným a poškozenou a také útržek poštovní poukázky o úhradě první splátky ve výši 10 000 Kč. Z obsahu dohody soud seznal, že obžalovaný se dne 30. 5. 2022 poškozené omluvil a dohodl se s ní na finanční kompenzaci ve výši 50 000 Kč splatnou ve splátkách po 10 000 Kč. První splátku uhradil dne 1. 6. 2022.
8. Obžalovaný se také ke skutku vyjádřil tak, že je mu hrozně líto toho, co se stalo. K uzavřené dohodě doplnil, že poškozenou našel prostřednictvím svého otce, ten mu řekl, kde bydlí. Byl za ní, omluvil se, pozvala jej domů a on jí navrhl finanční odškodnění, se kterým souhlasila.
9. Naopak jako nadbytečný neprovedl obhajobou navržený výslech otce obžalovaného, který se měl vyjadřovat k aktuálním poměrům obžalovaného. Jakkoli soud nepřehlédl, že jedním z hledisek pro ukládání trestu jsou i osobní poměry pachatele, výslech otce nemůže přinést zjištění nad rámec skutečností obsažených ve spise, ostatně k rodinným poměrům se obžalovaný v trestním řízení opakovaně vyjadřoval a soud pro účely rozhodnutí tato zjištění shledává jako dostatečná.
10. *Podle § 254 odst. 1 trestního řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 trestního řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 trestního řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 trestního řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.*
11. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost podaným odvolání napadeného výroku o trestu, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, jež napadené části rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných v odvolání. Poté dospěl k následujícím závěrům.
12. Řízení předcházející vyhlášení napadeného rozsudku nebylo zatíženo vadami, pro které by odsuzující rozsudek nemohl bez dalšího obstát. Obžalovaný byl k hlavnímu líčení řádně předvolán, byl řádně zastoupen, dostalo se mu řádného poučení o jeho právech, v průběhu celého trestního řízení bylo zachováno jeho právo na obhajobu a byl mu poskytnut dostatečný prostor, aby se vyjádřil k prováděným důkazům i k věci samotné. Okresní soud provedl při hlavním líčení dokazování v rozsahu potřebném k rozhodnutí o podané obžalobě a vytvořil si tak předpoklady pro řádné hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu. I při vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku postupoval v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 trestního řádu.
13. K namítanému nesprávnému závěru o věrohodnosti poškozené a skutečnosti, že její výpověď je prakticky jediným usvědčujícím důkazem, za situace, kdy znalecký [REDACTED], soud konstatuje následující.

osobou, která již v minulosti byla postihována pro závažnou trestnou činnost, dokonce nepodmíněným trestem, přesto se nyní dopouští znovu násilného jednání. Samotná povaha a závažnost spáchaného trestného činu je natolik vysoká, že ve spojení s osobou obžalovaného vylučuje výchovné působení a je zřejmé, že na obžalovaného musí být působeno represivním trestem.

19. Soud však ve výměře trestu zohlednil nové skutečnosti, které neměl okresní soud k dispozici, a tím je vyjádřená lítost obžalovaného nad spáchaným jednáním, omluva a uzavření dohody o náhradě nemajetkové újmy a úhradu první splátky. Právě tato zjištění vedla soud k tomu, že uložený trest je v jejich světle příliš přísným a jeho výměru snížil na samou spodní hranici trestní sazby. Pro výkon uloženého trestu pak obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, neboť pro zařazení do přísnějšího typu věznice nejsou dány zákonné důvody.
20. S ohledem na shora uvedené odvolací soud k podanému odvolání zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a znovu za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 trestního řádu rozhodl tak, že obžalovanému [REDAKCE] uložil nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře dvou let, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

České Budějovice dne 6. června 2022

JUDr. Jiří Trnka, v.r.
předseda senátu

vypracovala Mgr. Veronika Novotná, v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Květa Zdrhová

Květa
Zdrhová
Digitálně
podepsal Květa
Zdrhová
Datum:
2022.06.22
12:56:16 +02'00'